

(המשך מעמוד 7)

קובי לבין שחל. הלוואי ונצליח ליצור תיאום בינינו. אלא שיש כאן בעייה — מי מבינינו יהיה הכביר? בשנה וחצי הקרובים אין צורך להת-ווכח על כך. מטבע הנפשות הפועלות? לאו דוור קא. אולי ככל זאת ניתן ליצור קבוצה הומוגנית. אומרים שאני מפרג, נכון לעכשיו, אחרי שחל ויעקובי? אני מוכן ללכת להצבעה מחר בבוקר, מחר! אז מה אם פיגרת אחריהם בעשיריות? אנחנו מדר-ברים כרגע על הנהגת המיפלגה!

העובדה שב-1984 קמה ממשלה רב-טציונית יצרה מצב שונה. התחורר לנו שדרוש משהו נמרץ, חדש, חזק. אילו היה פרס מחולל משבר ממשל-תי כאשר כיהן כראש-ממשלה, לולא קיים את הרוטציה — הוא היה כיום עריין המועמד, ללא עוררין. בעצם הוא היה גם המועמד בבחירות האחרונות, אבל לא ניתן בו אמון מלא. הוא התעלה על עצמו בכיצוע, אולם הותיר אחריו סימני-שאלה, שנוצרו דווקא לקראת סוף כהונתו. למשל, פיטורי אריק שרון. שימעון פרס יכול היה לקנות את עולמו, אילו עמד על שלו ופיטר אז את שרון. איך

היו שונים כיום פני הדברים! הרוטציה — זוהי נקודת-הזינוק, בעצם מימושה. כולנו ירענו על קיומה, אך לא האמנו שלא יקרה משהו בררך לביצועה. מיסמך לונדון? זה כבר היה ניסיון מהיר להחזיר את התהליך המדיני, לה-עלות את המניות. הרוטציה היא הנקר-דה שקבעה. לגבי רידי, קיימת פרשת השב"כ. קשה לי שלא להשוות זאת להפרשה בהאידידיעה (העסקביש משנת 1984). יש רגעים כשארם חייב להוכיח את מנהיגותו. קשה לי להשתחרר מהרושם, כיצד דרש דויד בן-גוריון חקירה ממצה

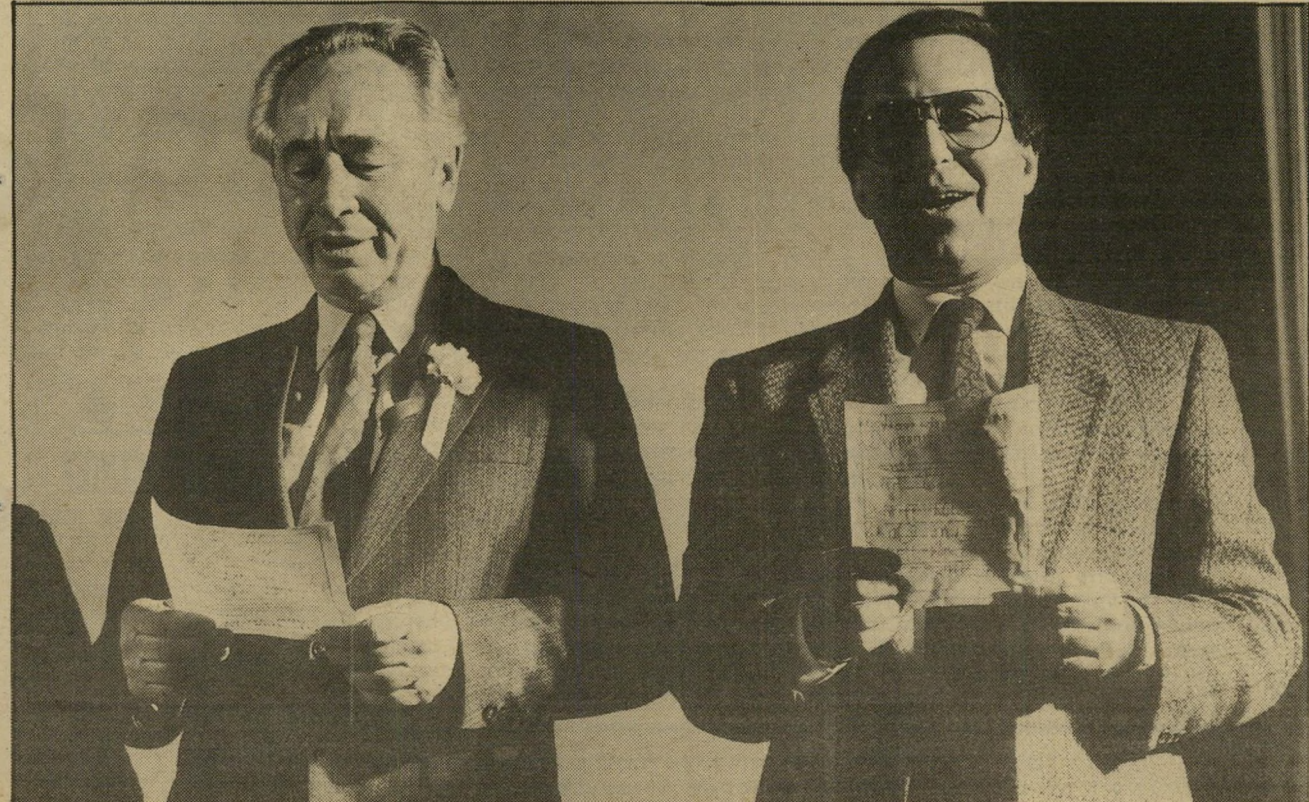
של מה שאירע אז. אז והיום... ממועד מסויים, נפסק הליך של הת-ייעצות. לגביי אישית — הגבול הוא פרשת השב"כ. (שחל נקט עמדה בעד בירור הפרשה, בניגוד לטייח של פרס.) לפנייך היו לי שנה, שנדווחתי של חתימת-פעולה עם שימעון. כן, גם נל-חמתי בעדו. הכנתי עצמי לתפקיד של ניהול מערכת-הבחירות של 1988. זה היה ברור לכל: או שייבחר גד יעקובי לניהול הבחירות, או שייבחר מוטה גור או שאני אבחר!

להשפיע על תהליכים. פתאום גיליתי שאני OUT. **כאב בטן חמיר...** **האמת היא ששיא הציפיות שלי, תה אחר כיתה, היה להיות שר-המישפ-טים. באמת! לא שאפתי ליותר!** תמיד האמנתי שיש לי מה לתרום בתחום זה. מאוד רציתי להיות האיש שיביא לגמר החוקה בישראל. זה היה מין חלום. מה השתנה? אני נדחף כיום להתמור-דות, מתוך קריאת המצב בשטח. אינני כמוטה, שהצהיר ביום הראשון לכניסתו לפוליטיקה על כוונותיו להיות ראש-ממשלה. מהרגע שראיתי את רמת-הבר-צוע של הממשלה, עם כל הצניעות, זה הביא אותי לראות את זה כרבר אפשרי, ולרצות בזה. כן, בראשות-ממשלה. אם נתייחס לחלק מהבעיות במישור הלאומי והבעיות המיפלגתיות, יש לי הכנה טובה יותר משל מועמדים אחר-רים. לא זאת בלבד, אלא שבפועל — חלק גדול מהפיתרונות שהצעתי התק-בל ובוצעו. אני לא הולך לספר על "המונים", אבל כאמת רבים כותבים, פונים: "הסר-כוי היחיד זה אתה!" לכן התחלתי לחי-שוב. לפעמים בא לי לזעוק על ההחמ-צות הגדולות שנעשו!

זה מוכיר לי סיפור על חיים צדוקי-ב-1974 רציתי מאוד שהוא יהיה ראש-המיפלגה, וכמובן ראש-הממשלה. הוא אמר לי: "שמע, הראשון שירע מה החי-לטי, תהיה אתה!" כעבור זמן קצר הוא שב אלי ואמר: "התייעצתי עם ארם-חכם — אני — והחלטנו שלא..." אחרי ארבע שנים, היינו ביחד כפי-ראג, והוא התוודה: "היה לי פחד-גבהים — אחרי בן-גוריון, גולדה... כשאני משקיף על היורשים, אני מרגיש פת-אום נהרר!" איזה תכונות נדרשות ממנהיג? חייב להיות אצלו כאב-בטן תמידי, האם בא-מת אתה מסוגל לענות על הציפיות, ואנחנו מרברים על ראש-ממשלת-יישר-אל! לא על מדינה בעלת בעיות רגי-לות. אני מספר זאת כדי שיבינו עד כמה היה הליך ההחלטה איטי אצלי. אני לא הוצנחתי לשום תפקיד — עלי-תי מלמטה. לכן קל לי לשבת ככל מיני-זר וליצור תיקשורת מיידית, טיבעית. "מחנה שחל"? אין דבר כזה, במובן-כוחני. אני נמצא בקשר מתמיד, במשך-שנתיים, עם קבוצות גדולות של חברים במרכז-המיפלגה. יש בימה בתחומים כלכליים, מדיניים, חברתיים, אבל איני-ני הסולן בפורומים אלה. אלה בימות-להבעת דיעות. האם כל אלה יתמכו בי?

גדי יעקובי ובתו. אני מוכרח לקרוא, לכתוב, להיות עם המישפחה...

שחל עם שימעון פרס (שר בוועידה) לרצות בזה, כן, בראשות-הממשלה!

כל תשובה נוספת שלי רק תפגע באחרים. ההכנה לקראת ההתמודדות אינה עולה כלל בשחית עם פרס ורביין, לא: אנחנו לא ילדים. אני יוצא מתוך החי-נחה שהשניים האלה לא יעשו לי חיים-קלים. כלומר: אני צופה שתי מערכות-בוזמנית — שניהם או אחד מהם ממ-שיכים לרוץ, ואז כולנו (שחל, יעקובי וגור) נגרם, וזה נגד זה. אינני צופה רק-שלושה ויותר מועמדים, אלא בהחלט-לוקח בחשבון גם את פרס ורביין. אני גם מכוונר בכמה שנים משחל ויעקובי. אולי לאחר מהם ישתלם להמי-תיין ולתמוך בפרס או ברביין. לי — לא. אילו היתה הסכמה בינינו ושחל, יעקובי וגור) מי ראשון, מי שני — מילא, אבל-לא, אני לא מניח שתהיה... כסינית יש אותו הציור גם למשבר-וגם למהפך. מרועז? מפני שזה קשור זה-בוזה: לא ניתן לעשות מהפך בלי משבר, ולהיפך.

משה שחל
"בתאום גיליתי
שאני OUT!"

אין כאן יום, אין כאן שעה, אפילו לא שנה. יש תהליכים.